

„Frajer Nate vás polechtá na bránci.“
Jeff Kinney, autor Malého poseřoutky

Velkej frajer NATE

V ZÓNĚ

COC
BOO

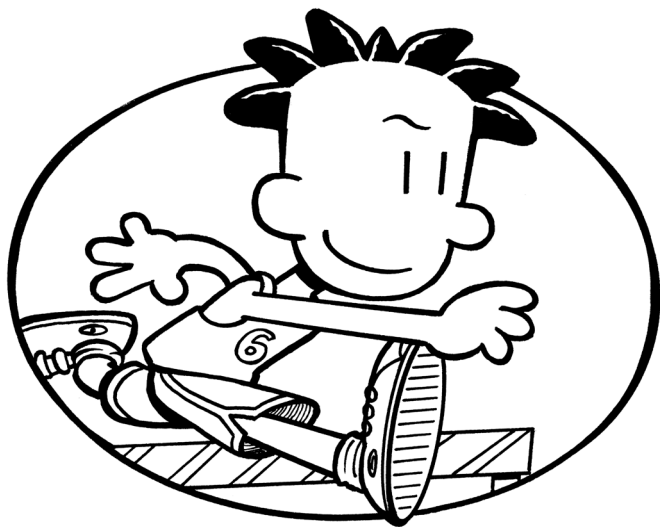
Lincoln Peirce

Lincoln Peirce

Velkej frajer

NATE

V ZÓNĚ

COO
BOO

Přeložil Martin Pokorný

Translation © Martin Pokorný, 2014

Text copyright © 2014 by Lincoln Peirce

Published by arrangement with HarperCollins *Children's Books*,
a division of HarperCollins Publishers

ISBN 978-80-7447-508-5

Bratrancum

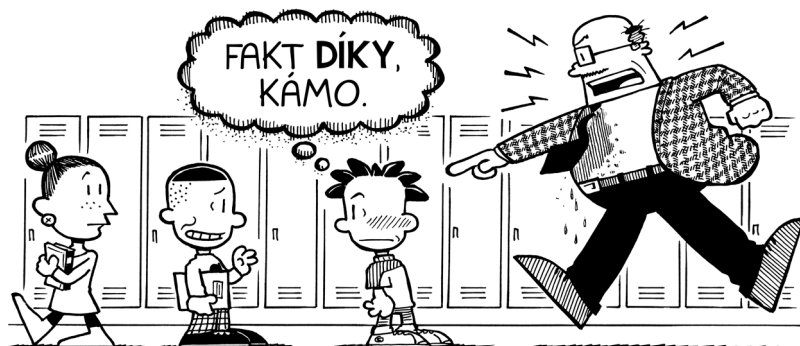
KAPITOLA

1

Zmražená vafle mi zničila život.

TEDDYHO vafle – pokud vás to zajímá.

Za celou katastrofu může on.

Teddy je – spolu s Francisem – můj nejlepší kamarád, ale zrovna teď na něj jsem pěkně načuřenej. Kvůli němu tady před půlkou školy dostávám zabrat od ředitele Nicholse.

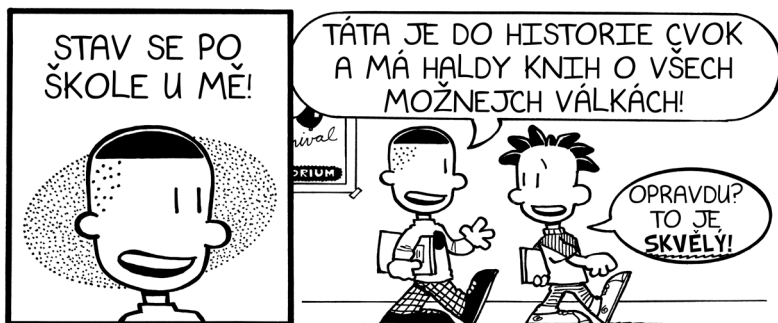
Celé to začalo včera při občanské nauce, když nám paní Godfreyová alias tlustá žába Jabba zadala na doma písemnou práci. A hádejte, kdopak asi dostal válku roku 1812? NEJHORŠÍ téma na světě!

Inspirován těmi vřelými slovy paní učitelky, jsem si prolistoval učebnici – a hádejte, copak se tam píše o válce roku 1812? VŮBEC NIC. Nejspíš to je učebnice z roku 1811. Každopádně mi v tu chvíli přispěchal na pomoc Teddy...

DRAMATICKÉ OHLEDNUTÍ!

Vypadalo to, že se věci vyvíjejí dobře. Po vyučování jsme všichni společně šli k Teddymu:

Já...

Dee Dee...

Francis...

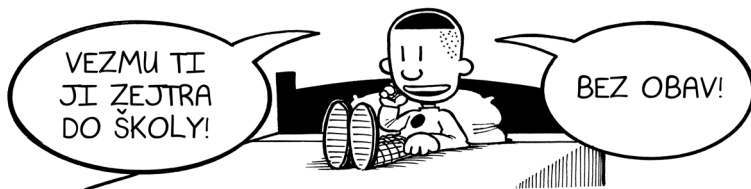
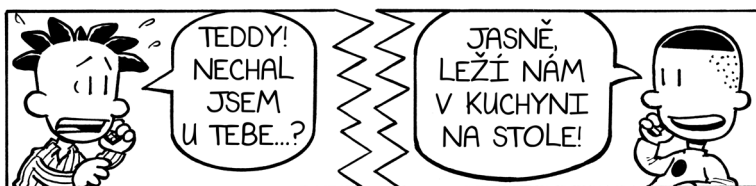
a Chad

A opravdu to šlo HLADCE. Pan Ortiz měl knihy plné nudných výčtů a zbytečných popisů, jaké všichni učitelé MILUJOU, takže jsem měl za momentík hotovou prima osnovu.

Takže je všechno na dobré cestě... akorát že ne tak docela. Protože nějakou dobu nato – a už jsem v pyžamu – si kontroluju batoh... a TA OSNOVA TAM NENÍ!!

No tak jsem se tedy bez obav odebral do postele ve víře, že je osnova u Teddyho v kuchyni v bezpečí. To jsem ovšem netušil, co se stane den nato.

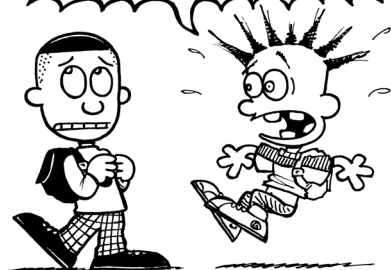
	Já jsem KLAUDÍK , posel <i>blbých nápadů!</i>	Co takhle dát si na snídani MRAŽENOU VAFLI?
☒ A	* * 	* *
☒ B	 Týjo!	 No jo, prima nápad!
☒ C		
☒ D		
☒ E		
☒ F		
☒ G		
☒ H		
☒ I	Tuhle OTEVŘENOU	... hned vedle
☒ J	LAHEV SE SIRUPEM	NATOVY OSNOVY!
☒ K	si teď polož sem...	 Geniální!
☒ L		
☒ M		
☒ N		
☒ O		
☒ P		
☒ Q		
☒ R		
☒ S	Chvilku nato...	JÁ PO TĚ
☒ T	 Jejda!	OSNOVĚ ROZLIL
☒ U	KLOONK!	SIRUP!!
☒ V	Flussss!	
☒ W		 Jémine, no tohle!
☒ X		
☒ Y		
☒ Z		
	Hej, nezapomeňte na tenhle TAJNÝ KÓD! 	

Dobře, asi to neprobíhalo PŘESNĚ takhle, ale to je jedno. Podstatný je, že když jsem ráno přišel do školy, dozvěděl jsem se, že mi Teddy z osnovy udělal hromádku posirupovaných špaget.

COŽE???

Jasně – mohl jsem to celé vylíčit paní Godfreyové. Ona HROZNĚ RÁDA poslouchá výmluvy. Je hrozně CHÁPAVÁ.

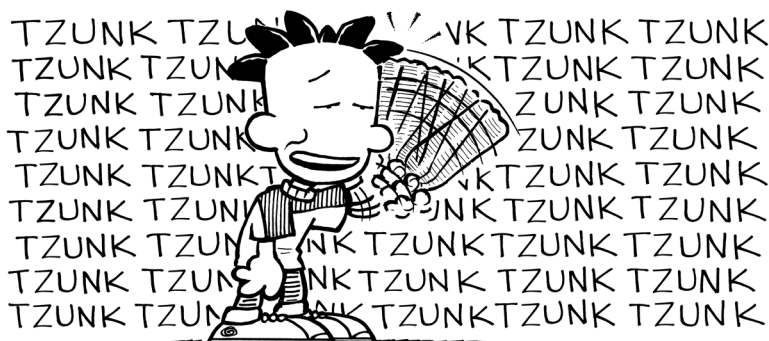

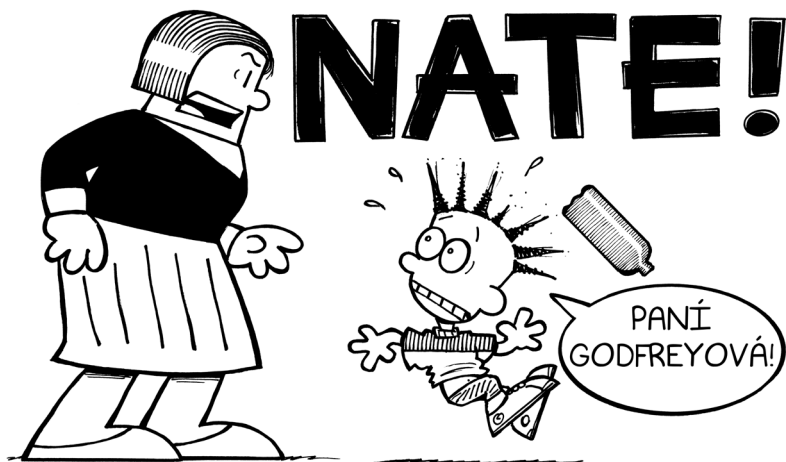
Za tři minuty měla začít hodina a já byl bez osnovy. Chcete vědět, jak vypadá stres? Cukalo to se mnou jak s praženou kukuřicí v mikrovlnce. A tak jsem udělal to, co dělám vždycky, když jsem nervózní.

Napráskal jsem si prázdnou plastovou lahví po hlavě.

Jo, asi to je trochu zvláštní. Ale už jste to někdy VYZKOUŠELI? Je to příjemný. Zrelaxujete. A ten zvuk je efektní.

„Co to PROBOHA děláš?“

Co že dělám? Žasnu, jak se mi mohla Krasavi-
ce prerií vynořit přímo za zadkem. Je velká,
tlustá, hlasitá a páchne po cibuli. Jak se to vů-
bec může stát, že někdy někoho **NENÁPADNĚ**
PŘEKVAPÍ?

Co jsem na to ještě mohl říct? Počkal jsem si, až odejde do třídy, a pak zmerčil koš na plasty u počítačové laboratoře.

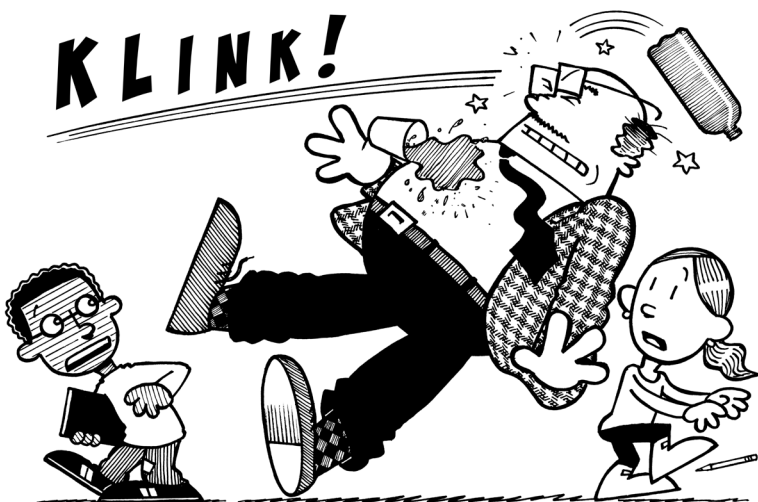

Nyní tuto vzpomínku přerušíme připomenutím jedné vlastnosti plastových lahví – tyto lahve pruží. Proto se s nimi dají tak skvěle pohlcovat

nárazy. Ale taky to znamená, že když s nimi hodíte, máte nadprůměrnou pravděpodobnost, že se od místa, kam ji **CHCETE** hodit...

... odrazí někam **JINAM**...

... třeba **SEMHLE**. Trefa.

Tak teď už tedy víte, proč na mě ředitel
řve, až z toho chraptí. Čímž
ukončujeme vzpomínku...

... A MŮŽEME
ZAHÁJIT DALŠÍ
SKVĚLÝ DEN!

Míněno sarkasticky. Nechci působit jako ubrekánek, ale poslední dobou můj život nestojí
ZA NIC.

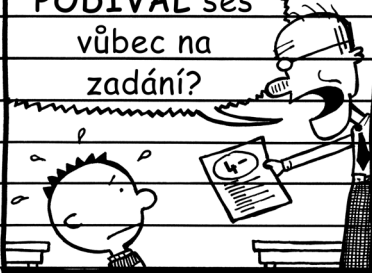

NATOVOVY PROPADY PŘÍMO ZE ŽIVOTA!

(Záznam skutečných událostí z minulého týdne)

ČTVRTEK

PODÍVAL ses
vůbec na
zadání?

DÁTEK

Týjo!

No koukejme
na ty KAZY!

SOBOTA

Zvláštní.

Vypral jsem ti oblečení
do školy a ZRUŽO-
VĚLO.

NEDĚLE

Už ti někdy někdo
řekl, že máš
pitomej účes?

PONDĚLÍ

HA HA

ČAU

HA HA

holky! Sedí
tu někdo?

HA HA

HA HA

ÚTERÝ

Děcka,

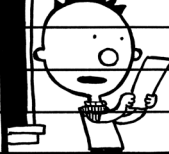
V mém čtenář-
ském deníku...

KOUKEJTE!

Nate má

rozepnutý

POKLOPEC!

Kdyby to byla jedna věc – ale ona jich je halda, zapařená smradlavá halda...

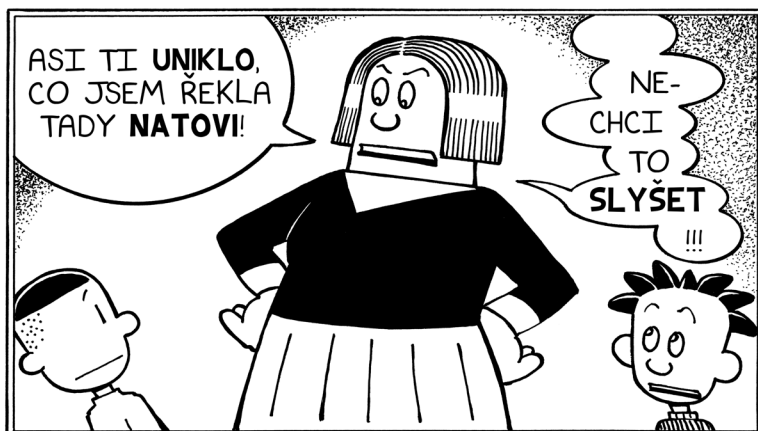

„Nechci nic slyšet,“ pronese suše. „Všechny tvoje legrační historky jsou vždycky vymyšlené.“

Ale než stihnu odpovědět, je u mě Teddy.

Cha, dámo! Slyšíte? Teddy mě brání! Co vy na to?

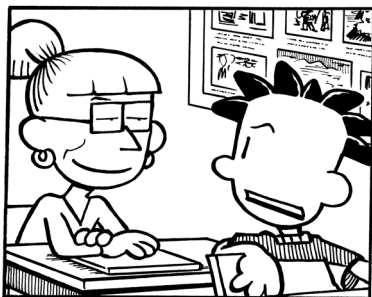

Jestli si vedete skóre, tak to máme Godfreyová jedna, pravda nula. Když je člověk pedagog, tak se nejspíš s maličkostmi nemůže zdržovat. Jako třeba s REALITOU.

Ach jo. Tohle je DALŠÍ důvod, proč můj život poslední dobou nestojí za nic: Gina mě začala otravovat ještě víc než normálně. Vidíte to, jak se

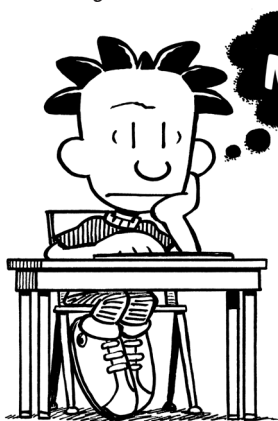
ksichtí? Je pokaždé NADŠENÁ, když mě může dostat do trablů – má to jako Vánoce. A poslední dobou se naděluje den co den.

ZAVŘI PAPULU!
MÁŠ FRŇÁK JAK
REJČ!

Gina se ušklíbne. „Ani nejsi ORIGI-NÁLNÍ,“ sykne. „Úplně stejnou nadávku jsi použil VČERA!“

Cítím horko ve tvářích. Ona má pravdu! Recykluju VLASTNÍ NÁPADY. To znamená, že už začínám zaostávat dokonce i v nadávání. NIC už mi nejde.

MÁM VÝPADEK!

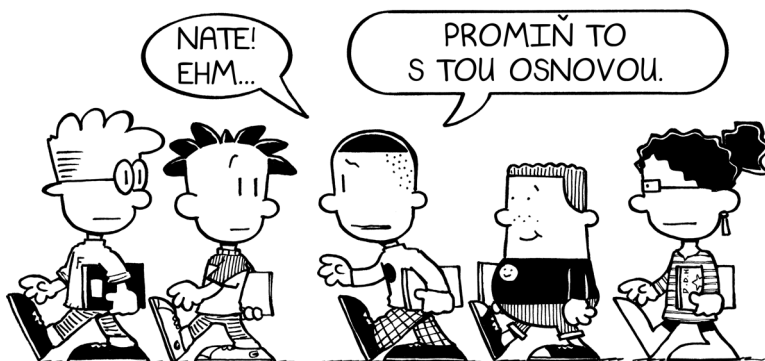
Ale „výpadek“ tu není to pravé slovo. „Výpadky“ má člověk obvykle VE SPOR-TU, jako když se třeba snažíte, jak chcete, ale stejně

pořád prohráváte. Takovéhle sportovní výpadky už jsem měl a není to nic tak hrozného. Pokud tedy nemáte psychouše trenéra.

Ne, tohle je horší než výpadek. Je to učiněná smůla. PŘÍŠERNÁ smůla. A já nevím, jak z ní ven.

Konečně zazvoní, vycházíme ze třídy a parta se shlukne okolo mě.

Tváří se tak vážně, že se na něj prostě musím usmát. Na Teddyho se člověk nedokáže dlouho zlobit.

„Nemůžeš za to,“ povídám. „SNAŽIL SES to vzít na sebe!“

„Ona snad někdy vzteklinu nemá?“ opáčí Francis.

„Tos vystih,“ řekneme jednohlasně my ostatní.

„Já nemůžu,“ zavrčím. „Musím si připravit tu pitomou osnovu.“ A ploužím se ke knihovně. Válko roku 1812, tady mě máš.

„Nate, hlavu vzhůru!“ cvrliká na mě Dee Dee, zatímco se ubírám pryč. „Den sotva začal! Určitě se vylepší!“

„To SPOLEHLIVĚ,“ zavolám na ni.

KAPITOLA

2

„Nate! Tebe přesně hledám!“ uvítá mě paní Hicksonová po vstupu do knihovny.

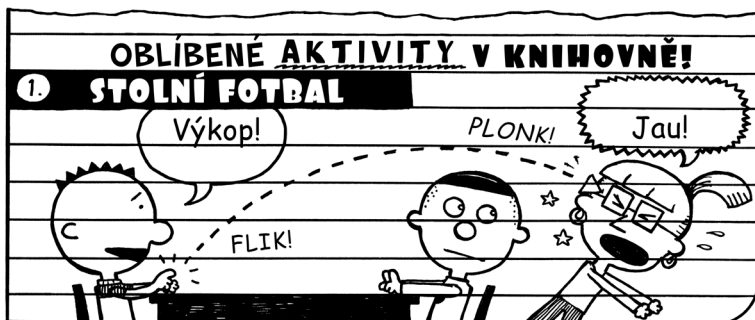

Nejradši bych se jí svěřil, že mě poslední dobou nebaví NIC. A kdyby mě něco bavit začalo, tak bych se asi...

„DOOPRAVDY?“ Obočí jí nadskočí málem až k nebi. „No Nate, to tedy každopádně se do toho pust!“

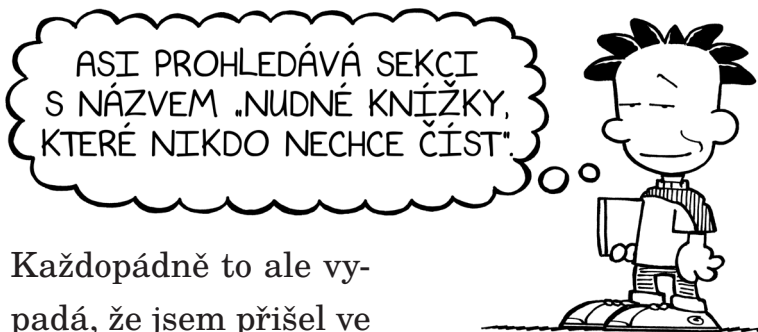
Bezva. Opravdu se musí tvářit tak ŠOKOVANĚ? Zrovna učenec sice nejsem, ale není to přece tak, že bych si sem NIKDY nepřišel dělat úkoly. Jenom to tak VYPADÁ.

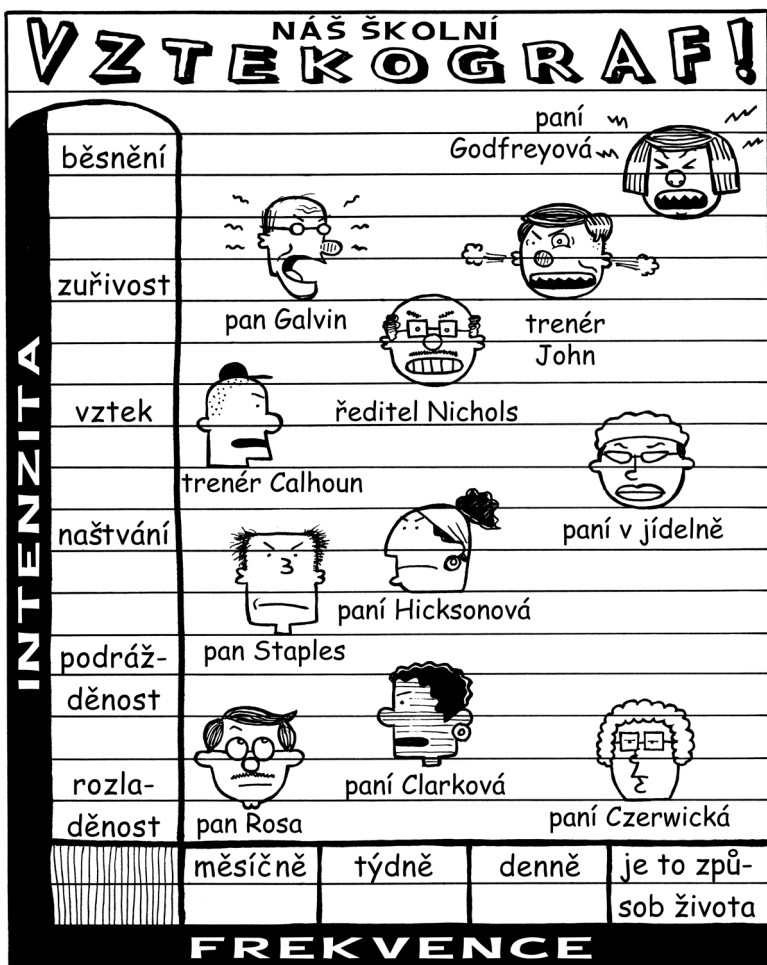
„Měla byste něco, kde bych našel výklad k válce roku 1812?“ ptám se (jako by mě to snad zajímalo).

„To snad ano!“ odpoví. „Podívám se, počkej chvíli-ku!“ pronese a zmizí bůhvíkam.

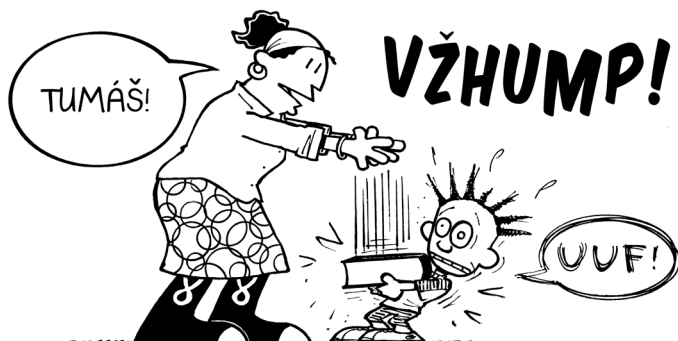

Každopádně to ale vypadá, že jsem přišel ve správnou chvíli.

Když má Hiky dobrou náladu, jako teď, je docela prima. Ale jako všichni učitelé má i svoji temnou stránku. Už jsem ji párkrát viděl docela zuřit. Sice ne zuřit jako Godfreyová, ale stejně to něco vydá.

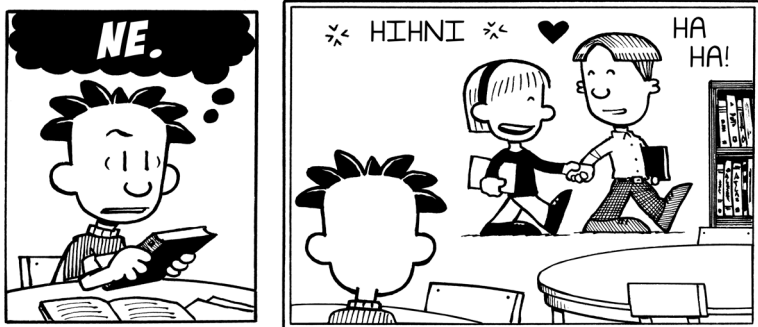

Vrací se ke mně s knihou velkou jak pakl táců z jídelny.

Tak tedy PĚKNĚ děkuju. Úplně vidím ty titulky: CHLAPEC ROZMAČKÁN KNIHOU. Nevím, jak vy, ale osobně se vyhýbám čtivu, které váží víc než já.

Nicméně je tam všechno, co hledám, a za dvacet minut mám osnovu znovu hotovou. Už se chystám k odchodu, když vtom...

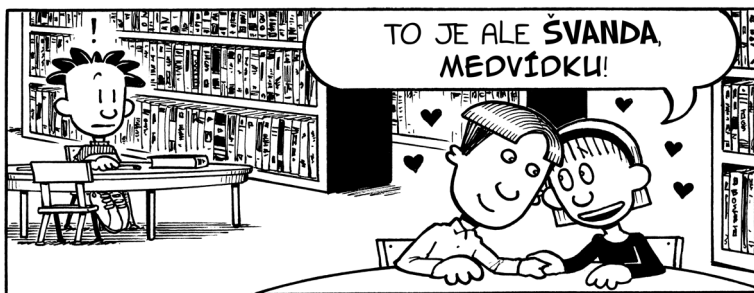
Jen se na to podívejte: JENNY A ARTUR, nejoblíbenější dvojice u nás na škole! Copak nejsou roztomilí? Nejsou půvabní? Nejsou...

PŘÍŠERNÍ?

Rozumějte mi dobře – nechci říct, že by JENNY byla příšerná. Jenny je nádherná a skvělá. Vím, o čem mluvím.

Hnusný ale je, vidět je SPOLU, jak po sobě slintají jak rozněznělá štěňátka. No dobře, tak spolu chodí. Ale musí s tím tak hrozně OTRAVOVAT?

Počkat! Opravdu mu řekla „medvídku“? Omluvte mě, ale je mi špatně. Artur není medvídek.

Mám pro něj spoustu DALEKO výstižnějších pojmenování...

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.